

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: W og V

Sagsøgt: X

Præjudicielt spørgsmål

Hvilken medlemsstat — Republikken Litauen eller Kongeriget Nederlandene — har på baggrund af artikel 8-14 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 kompetence i sagen vedrørende ændringer i opholdssted, børnebidrag for barnet og den samværsordning, der skal gælde, med hensyn til det mindreårige barn, V., der har sit sædvanlige opholdssted i Kongeriget Nederlandene?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Appel iværksat den 22. september 2015 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-24/13 — Cactus S.A. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-501/15 P)

(2015/C 414/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Cactus S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanten gives medhold fuldt ud.
- Den appellerede dom ophæves.
- Cactus S.A. tilpligtes at betale de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

I henhold til »IP Translator«-dommen kan angivelsen af en klasseoverskrift omfatte alle de varer eller tjenesteydelser, som er opført i den alfabetiske liste i denne klasse. Angivelsen kan imidlertid ikke anses for et krav på samtlige varer og tjenesteydelser i en bestemt klasse. Retten foretog en forkert anvendelse af »IP Translator«-dommen og tilsidesatte EF-varemærkeforordningens artikel 28⁽¹⁾ og regel 2 i forordning nr. 2868/95, idet den fastslog, at klasseoverskriften i klasse 35 kan anses for at dække alle de i klasse 35 omhandlede tjenesteydelser. Eftersom hverken detailtjenester som sådan eller »detailhandel med naturlige planter og blomster, frø; friske frugter og grøntsager« er omfattet af den alfabetiske liste i klasse 35, er de ældre varemærker ikke beskyttet for så vidt angår disse tjenesteydelser. Kravet om, at de varer eller typer af varer, der er omfattet af detailtjenesterne, skal præciseres, hvilket gælder for alle varemærker, herunder dem, der er søgt registreret inden afsigelsen af »Praktiker«-dommen, er ligeledes til hinder for Rettens konklusion, hvorefter den abstrakte angivelse af klasseoverskriften i klasse 35 omfatter detailtjenester på alle vareområderne.

Konstateringen af, at brug alene af en stiliseret kaktus ikke forandrer det ældre figurmærkes særpræg i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel i EF-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1, litra a), er behæftet med fire retlige fejl. Idet Retten baserede sin konklusion alene på den semantiske overensstemmelse mellem logoet og ordbestanddelen, undlod den at undersøge, i hvilket omfang ordbestanddelen »Cactus« havde særpræg og var vigtig i det ældre sammensatte varemærke. Retten tog ikke hensyn til de visuelle og (muligvis) fonetiske forskelle mellem logoet og det sammensatte varemærke, og den baserede fejlagtigt sin konstatering på det forudgående kendskab, som kundekredsen i Luxembourg har til det ældre sammensatte varemærke og undlod at tage hensyn til opfattelsen hos kundekredsen i Europa som helhed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la
Mujer de Terrassa (Spanien) den 23. september 2015 — Ramón Margarit Panicello mod Pilar
Hernández Martínez**

(Sag C-503/15)

(2015/C 414/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ramón Margarit Panicello

Sagsøgt: Pilar Hernández Martínez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 34 og 35 samt artikel 207, stk. 2-4, i lov nr. 1/2000, der fastsætter den administrative procedure for søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer, i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾, for så vidt som de udelukker muligheden for en domstolsprøvelse?

Såfremt svaret er bekræftende:

Kan Secretario Judicial i forbindelse med procedurerne i artikel 34 og 35 i lov nr. 1/2000 anses for at være en »ret« som omhandlet i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

- 2) Er artikel 34 og 35 i lov nr. 1/2000 i strid med artikel 6, stk. 1, og 7, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF⁽²⁾ og med artikel 6, stk. 1, litra d), artikel 11 og 12 i direktiv 2005/29/EF⁽³⁾, for så vidt som de forbyder enhver undersøgelse ex officio af om de aftaler, der er indgået mellem advokater og fysiske personer, der handler uden for deres profession, indeholder urimelige kontraktvilkår eller er udtryk for en urimelig handelspraksis?